

bedsmiljø, hvis man får snakken ude på den enkelte virksomhed – debatten mellem ledelse og medarbejder; arbejdsmiljødebatten op på direktionsgangen – og at det er her, man tager tingene alvorligt, og at det er det, der flytter noget? Er det helt forbigået hr. Carsten Hansens opmærksomhed, at en række virksomheder ude på det private arbejdsmarked netop har sat fokus på det her og i dén grad har fået en bedring af arbejdsmiljøet?

Så kan jeg selvfølgelig ikke undlade at nævne, at vi jo har set en lang periode under den socialdemokratiske ledede regering, specielt inden for den offentlige sektor ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er ikke ekstra taletid, så nu er det hr. Anders Møller.

(Kort bemærkning).

Anders Møller (V):

Jeg er da glad for, at hr. Carsten Hansen anerkender et vist behov for at inddrage arbejdsmarkedets parter også i denne sag, for så behøver vi da ikke at diskutere det længere. Det gælder specielt med den eftersætning, ministeren kom med: Man accepterer altså ikke nøl, men vil tage fat, hvis ikke der sker fremskridt.

Til gengæld svarede hr. Carsten Hansen ikke på mit spørgsmål om, hvorvidt man virkelig mente, at det gav bedre arbejdsmiljø at indføre en arbejdsmiljøafgift. Jeg spurgte nemlig ikke til de forhadte administrative gebyrer, som forsvinder; jeg spurgte heller ikke til stoppet for de administrative bøder, som ikke har nogen retssikkerhed indbygget, men jeg spurgte alene til, om den arbejdsmiljøafgift, der udstedes pr. medarbejder, sikrer et bedre arbejdsmiljø. Det vil jeg gerne have et svar på.

Endelig vender hr. Carsten Hansen sig imod den reorganisering af Arbejdstilsynet, som vi har lagt op til med færre, men stærkere centre. Men er det ikke en øvelse, som også hr. Carsten Hansens parti, da det var regeringsbærende, har udøvet? Jeg husker en selskabslyning, som blev reorganiseret på præcis samme vis, som vi nu lægger op til med Arbejdstilsynet.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg nåede ikke at svare fru Charlotte Dyremose. Jeg vil godt sige til fru Charlotte Dyremose, at jeg synes, at det er for groft. 55.000 mennesker kommer til skade hvert år, og så siger man, at

det bare er sådan noget, for at vi kan stå og ævle og bævle. Jeg vil godt sige, at det er en argumentation, som jeg finder uværdig i forhold til arbejdsmiljøet, og en fuldstændig tilsidesættelse i forhold til det dybt, dybt alvorlige problem.

Hver gang der er én, som kommer til skade, er der altså en familie, der mister en del af sit forsørgelsesgrundlag. I øvrigt er det mange, mange år, der går, inden man kommer i gang med revulsering osv. Det er alt for groft til bare at pjatte med her fra talerstolen.

Til hr. Jens Rohde: Jeg har jo givet eksemplerne. Alle de små virksomheder med 5-10 ansatte mister deres sikkerhedsrepræsentanter. Men de steder, hvor man skulle have dialogen, inden for visse bygningshåndværk, mister man 85 pct. af sikkerhedsrepræsentanterne. Det er da ganske alvorlige ting og sager. Vi ved, at det er i de små virksomheder, der sker lige så mange ulykker som de andre steder, og det er i øvrigt i de små virksomheder i SiD-regi, entreprenørvirksomheder osv., at de fleste alvorlige ulykker sker, og hvor de fleste alvorlige nedslidningsskader sker. Her fjerner man et instrument.

Man forsøgte også at fjerne et andet instrument, nemlig arbejdspladsvurderinger, altså et systematisk redskab, hvor man talte sammen med ledelsen, men det måtte EU jo sætte en stopper for. De mest progressive, vi har på arbejdsmiljøområdet i øjeblikket – jeg er ked af at sige det til hr. Søren Søndergaard – er faktisk EU. Men med de her tiltag er vi også tilbage fra før den første arbejdsmiljølov i 1975 med produktregister, fjernelse af konsulenter osv. Det er grove løjer.

Kl. 13.40

Til hr. Jens Vibjerg: Jeg er nødt til at sige, at afgifter virker. Kig på vandmiljøafgiften, den regulerer adfærden ganske meget. De virker da også på arbejdsgivernes opførsel i forhold til at få bragt deres forhold i orden, men de er jo væk nu. Nu kan man gøre, som man vil. Nu kan man alene på BST-ordningen spare over 100 mio. kr. og på den øvrige del 210 mio. kr., samt hvad der ud over det er sparet på forskning osv. Det er frihed for de enkelte arbejdsgivere, vil jeg sige til hr. Jens Vibjerg, dem, der hverken kan eller vil.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

I sin tale kommer hr. Carsten Hansen så fortrinligt ind på nogle eksempler, han har med fra Fyn i formiddag. Det synes jeg er meget fint. Men det kunne også være spændende, hvis hr. Car-